

nr. 32 144 van 28 september 2009

in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 18 mei 2009 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LEMBRECHTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 juli 2008 besliste de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid om verzoeker, om medische redenen, te machtigen tot een verblijf van beperkte duur (negen maanden). Deze beslissing werd verzoeker 5 september 2008 betekend. Tevens werd hij op de hoogte gesteld van het feit dat een verlenging van de verblijfsmachtiging slechts mogelijk zou zijn indien hij niet ten laste viel van het OCMW en na voorlegging van een geldig nationaal paspoort, een arbeids- of beroepskaart en bewijzen van effectieve tewerkstelling.

1.2. Verzoeker werd in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat geldig was tot 5 juni 2009.

1.3. Op 18 mei 2009 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissing die verzoeker op 9 juni 2009 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“(...) Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de genaamde (B.K.)(...)

- op 03/07/2008 gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur en op 19/09/2008 een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister ontving geldig voor 9 maanden.

Overwegende dat als voorwaarden voor de verdere verlenging van dit tijdelijke verblijf werden geformuleerd: een geldig nationaal paspoort, een geldige arbeids- of beroepskaart, recente bewijzen van effectieve tewerkstelling en niet ten laste vallen van het OCMW.

Overwegende dat uit het OCMW attest dd. 14/05/09 dat de betrokkene voorlegt, blijkt dat hij van 01/01/09 tot en met 01/05/09 ten laste viel van het OCMW. Hiermee wordt dus niet tegemoet gekomen aan één van de voorwaarden voor verdere verlenging, nl. “niet ten laste vallen van het OCMW”.

Bovendien legt de betrokkene nagenoeg geen recente bewijzen van effectieve tewerkstelling voor, behalve dan twee dagen waarin hij als seizoensarbeider actief was in de tuinbouwsector (11/05 en 12/05/09).

Overwegende dat volgens art. 13§3, tweede lid de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten, kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven “indien hij niet meer voldoet aan zijn verblijf gestelde voorwaarden”.

Wordt besloten om aan hem:

In uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, het bevel te geven om het grondgebied van België te verlaten.(...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien de vordering tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 13, § 3, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Artikel 13, § 3, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

(...)

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;”

Verzoeker betoogt dat in de beslissing van 3 juli 2008, waarbij hem werd meegedeeld aan welke voorwaarden hij diende te voldoen teneinde een verlenging van zijn verblijfsmachtiging te verkrijgen, niet werd gespecificeerd op welk ogenblik hij aan de gestelde voorwaarden diende te voldoen en evenmin werd geduid dat hij een minimum aantal dagen diende tewerkgesteld te zijn. Hij stelt verder dat het gezien zijn medische situatie en de economische toestand niet evident was om snel werk te vinden en dat hij op 18 mei 2009 – datum waarop de bestreden beslissing genomen werd – voldeed aan de tewerkstellingsvereiste. Hij benadrukt dat hij slechts tussen 1 januari 2009 en 1 mei 2009 ten laste viel van het OCMW en dat aangezien hij attesten voorlegde die wezen op een recente tewerkstelling mocht verondersteld worden dat hij vervolgens zelf in zijn onderhoud voorzag.

Het is niet betwist dat aan verzoeker tot een verblijf van negen maanden gemachtigd werd om medische redenen en dat daarnaast gesteld werd dat een latere verlenging van deze verblijfsmachtiging mogelijk was op voorwaarde dat voldaan werd aan volgende voorwaarden:

“- voorlegging van een geldig nationaal paspoort, een arbeids- of beroepskaart, bewijzen van effectieve tewerkstelling en niet ten laste vallen van het OCMW.”

De Raad merkt op dat artikel 13, § 3, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts toelaat om te beslissen tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan een vreemdeling die tot een tijdelijk verblijf gemachtigd werd indien deze vreemdeling niet langer voldoet aan de voorwaarden die het bestuur ertoe brachten hem initieel een verblijfsmachtiging toe te staan (*Parl. St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 73). In casu werd aan verzoeker een verblijfsmachtiging van negen maanden toegestaan gelet op zijn medische situatie. Het feit dat verzoeker nog niet voldeed aan de voorwaarden waaraan hij slechts diende te voldoen met het oog op een eventuele “*verlenging*” van zijn verblijfsmachtiging en die los staan van zijn medische situatie laat in casu derhalve niet toe, op basis van artikel 13, § 3, 2°, van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren voor het verstrijken van de geldigheidsduur van het initieel toegestane bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Verzoeker kan derhalve gevolgd worden waar hij stelt dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid op 18 mei 2009 verkeerdelijk besliste dat hij “*niet meer*” voldeed aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden en dat met betrekking tot de voorwaarden inzake de eventuele verlenging van de verblijfsmachtiging ten onrechte geen vaststellingen gedaan werden met betrekking tot de periode na 1 mei 2009.

In zijn nota met opmerkingen werpt verweerder weliswaar op dat verzoeker niet voldeed aan de voorwaarden om te genieten van “*een verlenging*” van zijn verblijfsmachtiging, aangezien hij gedurende vier maanden ten laste was van het OCMW en hij slechts stukken overmaakte waaruit een tewerkstelling van twee dagen bleek, maar hij toont hiermee niet aan dat een correcte toepassing gemaakt werd van artikel 13, § 3, 2°, van de Vreemdelingenwet en weerlegt de stelling van verweerder niet dat de beslissing van 3 juli 2008 niet specificeerde op welk ogenblik aan de voorwaarden inzake de verlenging van de verblijfsmachtiging diende te worden voldaan.

Artikel 13, § 3, 2°, van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Aangezien een aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 18 mei 2009 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. DE BOECK